

samt Hof- og Stadsrettens dom i UFR 1913 s. 792.

En bryggeriassistent, der var ansat med 3 års uopsigelighed, blev afskediget den 28. november 1908 og fik ved dom tilkendt løn for december 1908 og for 1909 og 1910. Arbejdsgiveren var imidlertid gået fallit den 25. februar 1910. Antaget, at privilegium kun kunne gives indtil det tidspunkt, hvortil assistenten ved tjenesteforholdets ophævelse kunne opsiges med normalt varsel på 3 måneder, d.v.s. til udgangen af februar 1909.

Spørgsmål 8:

Ministerens kommentarer til det i vedlagte henvendelser fra Danmarks Automobil-Forhandler-Forening og fra Sammenslutningen af Automobil-Fabrikanter & Importører anførte udbedes.

Svar:

1. Om dette spørgsmål har finansministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter afgivet følgende udtalelse i skrivelse af 24. marts 1969:

„Det er i de nævnte henvendelser anført, at forsikringsselskaber og banker, der har måttet indfri en kautionsforpligtelse vedrørende registreringsafgift af motorkøretøjer, efter de gældende almindelige regler indtræder i statens privilegium i forhandlerens konkursbo, og at en ophævelse af konkursprivilegiet må forventes at medføre, at forsikringsselskaberne og banker vil blive mere tilbageholdende med at kautionere for forhandlerne. Denne tilbageholdenhed vil ikke alene give sig udslag i en større præmieafgift, men vil kunne medføre, at en tegnet sikkerhedsstillelse bliver opsagt uden at kunne gentegnes end ikke mod forhøjet præmie.

Foreningerne anmoder principalt om, at statens konkursprivilegium opretholdes for registreringsafgiften af motorkøretøjer. Subsidiært henstilles, at der — hvis lovforslagene gennemføres — bliver en ikrafttrædelsesfrist på mindst 5 år.

Hertil bemærkes:

De anførte virkninger for automobilbranchen af en afskaffelse af statens privilegium for afgifter er en nødvendig følge af den generelle afskaffelse af privilegier, og disse virkninger vil også gøre sig gældende

for andre punktafgiftsvirksomheder, der har mulighed for kredit mod sikkerhedsstillelse for f. eks. tobaksafgifter, afgift af chokolade- og sukkervarer, afgift af parfumer og afgift af radio- og fjernsynsmodtagere. De omhandlede forhold er indgået i overvejelserne forinden lovforslagene fremsættelse, jfr. herved bl. a. konkurslovsudvalgets betænkning, pag. 22-23, og det i skrivelse af 20. december 1966 fra Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab og A/S Forsikrings-selskabet Codan anførte. De nævnte skrivelser er herfra oversendt til justitsministeriet med skrivelse herfra af 23. oktober 1967, l.F. 1119, sammen med andre af departementet indhentede udtalelser vedrørende betænkningen.

Man ser sig ikke i stand til at udtale sig om, hvorvidt vanskelighederne med at fremskaffe sikkerhedsstillelse vil blive større i automobilbranchen end i andre brancher.

De i udtalelsen nævnte skrivelser af 20. december 1966 fra Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab og A/S Forsikrings-selskabet Codan vedlægges i afskrift.

2. Konkurslovsudvalget har bl. a. udtalt følgende af interesse for spørgsmålet (betænkningen s. 23):

„For skyldneren kan det være en stor fordel, at han på grund af statens fortrinsstilling lettere kan opnå henstand med afgiftsbetalingen, men hans behov for kredit med netop disse betalinger er ikke væsentlig forskellig fra hans forhold f. eks. til sine leverandører, og det er ikke noget sundt træk, at virksomheder uden fornøden kapital gennem kreditten med told- og forbrugsafgifter kan opnå billig driftskapital til etablering og fortsættelse af virksomheden. På grund af det offentlige privilegium bliver det i virkeligheden de almindelige kreditorer, der ufrivilligt finansierer henstand med skatter og afgifter. De vanskeligheder, som vil kunne opstå for de handlende ved en strengere kurs fra afgiftsmyndighedernes side, vil i nogen grad blive modsvaret af en styrkelse af den almindelige kredit.“

3. Den lette adgang til at opnå sikkerhedsstillelse for betaling af afgifter, er en bivirkning af statens privilegium for afgifter, idet den, der har stillet sikkerhed, i givet fald indtræder i statens privilegium.

Efter justitsministeriets opfattelse vil det ikke være rimeligt at opretholde statens